

Scénář k audioreportáži - pamětnice Blažena Bohuňovská

Zpracovali: Karolína Němečková, Kateřina Květenská, Vo Ha Anh, Zuzana Maternová, Lukáš Kocúr ze ZŠ Husova, Jičín pod vedením Mgr. Jitky Práškové

„Maminka otevřela okno, okamžitě domů střílejí, okamžitě domů střílejí! Tak běžím s tou kytičkou domů celá roztřesená, co se děje.“

Psal se rok 1945 a osmiletá Blaženka trhala kytičky na zahradě. Jen o chlup unikla smrti. Nebylo to však naposledy. O dva roky později o školní přestávce děti objevily zamrzlý rybník.

„Já, protože jsem chtěla vždycky ještě víc, ještě víc než všichni ostatní, tak jsem se rozjela a chtěla jsem říct: ‘Holky, vy jste baby!’ řekla jsem, ‘holky, vy jste ba...’ a spadla jsem do vody.“

Blaženku nakonec zachránil zahradník, který šel okolo. Všechny děti se totiž lekly a utekly. O pár měsíců později potkala dalšího záchránce.

„Zastavilo auto: ‘Holčičky, já vás svezu. Neznaly jsme ho, ale přesto jsme se chtěly svézt. Čekala jsem, že nastartuje a pojedje. Ale on nenastartoval, obešel auto a šel z druhé strany dveře zavřít. To už teda ve mně vzbudilo podezření, takže jsem začala bouchat do dveří, takhle jsem tam na všechny strany křičela, mávala a ještě nevím, co všechno. A měla jsem štěstí, protože naproti jelo auto. Když viděl, jak tam mávám, zastavil a zařval na řidiče. Pane a ten řidič vyletěl a zařval: ‘Okamžitě ven!’ A vyhodil nás z auta.“

V dětství si Blažena prožila i další nepříjemnosti, ale jednu zásadní v roce 1948. Tehdy k nim domů přišli komunisté.

„Jestli nedáte vaše pole do JZD, vaše holka nepůjde na žádnou školu studovat. Já si pamatuju, že jsem se rozplakala, byla jsem z toho špatná. A tak jsem říkala: ‘Tati...’“

Tatínek nakonec komunistům vyhověl a Blaženě tím umožnil studium. Nebylo to jediné, čím její život ovlivnil. Už od malička ji vodil do Sokola, cvičit tam chodí dodnes. Na Sokol má mnoho krásných vzpomínek. Když ji bylo šedesát sedm let, byla starostkou jičínského Sokola. Dokonce v tomto věku cvičila na sletu sokolů v Torontu. Při té příležitosti procestovala s přáteli Ameriku. Denně ujeli 500 až 800 kilometrů.

„Lodí jsme přes Niagarské vodopády, na lodi, a to bylo taky výborný. Koukali na to prostě tam jsou obrovský vodopády a ta loď jakoby pod nima, najednou jsme viděli, jak se staví takhle a teď prostě tam zaregistrovali jsme ty lidi tam křičeli, a tohle ježíš, tak všichni ostatní se báli.“

Ovšem to neznají mě: Kdo jde se mnou na loď. Takže z té naší party jsme šly dvě a prostě loď se rozjela a teď tam ta sokolka z toho Sokolova najednou pořád, že chce fotit a teď ta loď se začala zvedat teď tam byly děti. Tatínek tam s nima spad kompletně, děti brečely. A už křičeli zespoda: 'Honem pojdte dolů, do kajuty!' Všechny je sbírali, aby tam nahoře nebyli, aby se něco nestalo.'

Poté už ji čekal samotný slet. Když spatřila velký stadion v Torontu, vzpomněla si, jak na svém 1. sletu v roce 1948 zazpívala píseň před tisíci lidmi.

„Stáli sokolíci, stáli sokolíci v dlouhých hustých řadách. Jak to bylo? V dlouhých hustých řadách s vlajícím praporem, v dlouhých hustých řadách s vlajícím praporem. Smutně pohlíželi, smutně pohlíželi.“

Nejenže si Blažena Bohuňovská pamatuje písničku ze svého 1. sletu, ale také si pamatuje všechny cviky, a i dnes, ve svých osmdesátisedmi letech, aktivně sportuje.

„Pondělí, středa, čtvrtek, takže dneska jdu taky cvičit od šesti hodin na značce. Tam mám v první řadě značku, a cvičíme dneska gymbaly. Nejenom, že tam skáčem a nevím, co všechno, ale leheme si na balón, ruce dáme v tělocvičně na parkety, a děláme kliky. Osmkrát, a ještě osmkrát a potom děláme skrčky, takže vyskočíme oběma kolenama na ten balón a ruce máme na pevně opřené do... na parkety skrčky nahoru, dolu osmkrát a ještě osmkrát, ale u toho se musí držet balanc.“

A kdy byla Blažena Bohuňovská, bývalá starostka jičínského Sokola, na sebe nejvíc hrdá? Budete se divit. Jde o budovu.

„Třeba, když jsem pak sehnala evropský peníze. Ano, to jsem byla moc šťastná. Dalo to velkou velkou starost, ale to bylo třicet dva oken u Masarykova divadla a taky balkónové dveře, Teď když tam jdu, tak si říkám: 'Tohle je, holka, tvoje práce!'"

Já bych se Vás na závěr zeptala: Co byste vzkázala mladším generacím?

V první řadě ve škole. Je potřeba získat co nejvíc znalostí. Copak učit? Někdo se učí a za chvíli to zapomene. Vytáhnout si to, co by vás bavilo, z té školy, a v tom, co vás baví postupovat, čím dál, tím víc se vzdělávat. Prostě ten obor, který by vás zajímal, a tím se docílí nejvyšších met.